

ikke miljøet, men statskassen, som man vælger at tage hensyn til, og det er tilfældet med lovforslaget her.

Danmark har forpligtet sig til at sænke vores udledning af drivhusgasser og nedbringe udslippet i 2012 med 21 pct. i forhold til år 1999. Det kan nås ved at udskifte en lang række af de stoffer, som bruges i energi, transport, industri og husholdning i dag, men skal det give nogen effekt, skal der være et brugbart alternativ, og det mener vi ikke findes i dag.

Hvis denne afgift gennemføres, vil det blot betyde en større udgift for forbrugerne uden forbedring af miljøet. Det vil betyde en belastning af danske virksomheder uden anden gavn end endnu flere penge i statskassen her og nu.

Det kan jo kun undre, at staten for nylig fastsatte en afvikling af disse gasser til år 2006 for netop at give industrien en tidsfrist og en tidsramme til at investere i miljørigtige alternativer. Her tog man hensyn til de manglende alternativer og til de danske arbejdspladser, der er på spil.

Vi er derfor i Venstre overraskede over, at regeringen har valgt at komme med forslaget om afgifter. Når man læser regeringens udgivelse »Klima 2012« fra marts måned i år, så er det da helt andre toner, der føres frem.

Heraf fremgår det, at man med allerede planlagte reguleringer vil nå det ønskede mål for sænkning af udledningen, og her tales varmt om de frivillige aftaler med branchen. De frivillige aftaler fik altså ikke nogen chance for at blive aftalt, inden regeringen valgte det traditionelle våben: endnu en afgift uden garanti for nogen miljømæssig virkning.

Det kan også undre os, at de mange forslag fra køle- og varmepumpebranchens høringssvar til den første orienterende runde tilsyneladende ikke er blevet taget alvorligt, forslag, som ville have taget fat på problemerne med udslip af drivgasser fra anlæggene, så man for alvor løste miljøproblemet i stedet for at beskutte gasserne.

Problemet med lovforslaget er bl.a., at der på en lang række områder ikke er tilstrækkelig gode og tilgængelige alternativer, og at den nødvendige uddannelse ikke er færdigudviklet. F.eks. vil der i bedste fald først fra næste sommer kunne påbegyndes uddannelse af kølemontører til at håndtere de brandfarlige alternativer; en uddannelse, som er nødvendig, hvis man skal forestille sig, at der virkelig skal ske en udskiftning af gasserne.

Det er jo tankevækkende, at de alternativer, som regeringen peger på i lovforslaget, er midler, som for år siden blev udskiftet, fordi midlerne netop var brandfarlige eller sundhedsfarlige.

Ligeledes er det tankevækkende, at producer af varmepumper har opnået energimæssige besparelser og nedgang i CO₂ på deres anlæg, som langt overstiger den udledning, der ville komme, hvis det værst tænkelige skulle ske på anlægget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvis dette forslag virkelig skulle have et miljømæssigt sigte, hvorfor er man så ikke skredet ind med et direkte forbud over for f.eks. brug af SF₆ i støjisolerede vinduer eller i skosåler, hvor det er endnu mere oplagt? Det er netop dette stof, der har den højeste såkaldte GWP-værdi. Hvis dette forslag ikke blot er et skattemæssigt forslag, hvorfor har man så ikke valgt et direkte forbud, som jo måtte have den ultimative miljømæssige fordel?

Hvis dette havde været et miljøforslag, burde regeringen også have levet op til tidligere tiders forslag og indført en tilbageførselsordning for afgiften til de virksomheder, der vil investere i miljørigtig produktion. Det foreslås ikke, og dermed har regeringen jo vist, at forslaget blot handler om at hente flere penge til statskassen, og jeg synes, det ville klæde regeringen, om den ville indrømme det i stedet for blot at gemme sig bag grønne ord.

Regeringen er simpelt hen på slingrekurs i den her sag. Først aftalte man et mål for reduktionen i 2008-2012. Så overtrumfede miljøministeren det ved at foreslå et forbud allerede i 2002, hvilket fik fagbevægelsen på benene, sådan at udfasningen nu først skulle ske i 2006. Og når man så mangler penge, så indføres der en afgift.

Venstre kan ikke støtte forslaget, da vi ikke finder, at målet om bedre miljø opnås.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

En kort bemærkning? Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Jeg havde ikke set, at han markerede.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er interessant, at Venstre gerne ville forbyde nogle af de stoffer, der er her på listen over stoffer, der skal lægges afgift på af hensyn til vores ozonlag og for at mindske driv-